Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 8ης Οκτωβρίου 2015*

«ΕΓΤΑΑ — Εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών των κρατών μελών όσον αφορά δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΑΑ — Απόφαση που κηρύσσει ορισμένο ποσό ως μη επαναχρησιμοποιούμενο στο πλαίσιο του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης της περιφέρειας Basilicata — Άρθρο 30 του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-358/13,

Ιταλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τις G. Palmieri και B. Tidore, επικουρούμενες από τον M. Salvatorelli, avvocato dello Stato,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από την J. Aquilina και τον P. Rossi,

καθής,

με αντικείμενο αίτηση μερικής ακυρώσεως της εκτελεστικής αποφάσεως 2013/209/ΕΕ της Επιτροπής, της 26ης Απριλίου 2013, σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών των κρατών μελών όσον αφορά δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) για το οικονομικό έτος 2012 (ΕΕ L 118, σ. 23), στο μέτρο που η απόφαση αυτή χαρακτηρίζει ως «ποσό που δεν επαναχρησιμοποιείται» το ποσό των 5 006 487,10 ευρώ το οποίο αφορά πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης της Περιφέρειας Basilicata (Ιταλία),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Frimodt Nielsen, πρόεδρο, F. Dehousse και A. M. Collins (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Απριλίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Απόφαση

Το νομικό πλαίσιο

1 Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, ο κανονισμός (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 209, σ. 1), αποτελούσε τον βασικό κανονισμό για το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) που δημιουργήθηκαν στο πλαίσιο του κανονισμού αυτού.

2 Το άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού προέβλεπε ότι το ΕΓΤΑΑ χρηματοδοτεί με επιμερισμένη διαχείριση μεταξύ των κρατών μελών και της Ένωσης τη χρηματοδοτική συμμετοχή της Ένωσης στα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης που εκτελούνται σύμφωνα με την νομοθεσία της Ένωσης σχετικά με τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το ΕΓΤΑΑ.

3 Το άρθρο 22 του κανονισμού 1290/2005 όριζε ότι η χρηματοδοτική συμμετοχή του ΕΓΤΑΑ στις δαπάνες των προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης καθορίζεται για κάθε πρόγραμμα εντός των ανωτάτων ορίων της σχετικής νομοθεσίας της Ένωσης, προσαυξανόμενη κατά τα ποσά που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Κατά το άρθρο 23, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, η απόφαση που λαμβάνεται από την Επιτροπή και με την οποία εγκρίνεται κάθε πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης υποβληθέν από το κράτος μέλος συνιστά, μετά την κοινοποίησή της στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, νομική δέσμευση. Το άρθρο 24 του εν λόγω κανονισμού προέβλεπε μεταξύ άλλων ότι οι αναγκαίες πιστώσεις για την κάλυψη των δαπανών του άρθρου 4 τίθενται στη διάθεση των κρατών μελών από την Επιτροπή με τη μορφή προχρηματοδότησης, ενδιάμεσων πληρωμών και εξόφλησης του υπολοίπου.

4 Το άρθρο 26 του κανονισμού 1290/2005, με τίτλο «Καταβολή των ενδιάμεσων πληρωμών», είχε ως εξής:

«1. Ενδιάμεσες πληρωμές εκτελούνται για κάθε πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης. Υπολογίζονται με εφαρμογή του ποσοστού συγχρηματοδότησης κάθε άξονα προτεραιότητας στις πιστοποιημένες δημόσιες δαπάνες για τον άξονα αυτό.

2. Η Επιτροπή πραγματοποιεί τις ενδιάμεσες πληρωμές με την επιφύλαξη των διαθέσιμων πιστώσεων του προϋπολογισμού, προκειμένου να επιστρέψει τις δαπάνες των διαπιστευμένων οργανισμών πληρωμών για την εκτέλεση των πράξεων.

3. Κάθε ενδιάμεση πληρωμή εκτελείται από την Επιτροπή εφόσον τηρούνται οι εξής υποχρεώσεις:

α) διαβίβαση στην Επιτροπή δήλωσης δαπανών υπογεγραμμένης από τον διαπιστευμένο οργανισμό πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ′ [συμπεριλαμβανομένων, μεταξύ άλλων, των ετήσιων λογαριασμών των διαπιστευμένων οργανισμών πληρωμών]·

β) μη υπέρβαση του συνολικού ποσού της συνεισφοράς του ΕΓΤΑΑ σε καθένα από τα μέτρα για ολόκληρη την περίοδο που καλύπτει το εξεταζόμενο πρόγραμμα·

γ) διαβίβαση στην Επιτροπή της τελευταίας ετήσιας έκθεσης προόδου σχετικά με την εφαρμογή του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης.

4. Εάν δεν πληρούται κάποιος από τους όρους της παραγράφου 3, η Επιτροπή ενημερώνει αμελλητί τον διαπιστευμένο οργανισμό πληρωμών ή, εφόσον έχει οριστεί, τον οργανισμό συντονισμού. Εάν δεν πληρούται ο όρος του στοιχείου α′ ή του στοιχείου γ′ της παραγράφου 3, η δήλωση δαπανών δεν είναι παραδεκτή.

5. Η Επιτροπή εκτελεί την ενδιάμεση πληρωμή εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τις 45 ημέρες από την καταχώριση μιας δήλωσης δαπανών η οποία πληροί τους όρους της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, με την επιφύλαξη των αποφάσεων που προβλέπονται στα άρθρα 30 και 31.

6. Οι διαπιστευμένοι οργανισμοί πληρωμών καταρτίζουν και διαβιβάζουν στην Επιτροπή μέσω του οργανισμού συντονισμού, ή απευθείας όταν δεν έχει ορισθεί τέτοιος οργανισμός, τις δηλώσεις ενδιάμεσων δαπανών που συνδέονται με τα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης, με τη συχνότητα που καθορίζει η Επιτροπή. Οι εν λόγω δηλώσεις δαπανών καλύπτουν τις δαπάνες του διαπιστευμένου οργανισμού πληρωμών κατά τη διάρκεια κάθε σχετικής περιόδου.

Οι δηλώσεις ενδιάμεσων δαπανών για τις δαπάνες που πραγματοποιούνται από τις 16 Οκτωβρίου και μετά καταλογίζονται στον προϋπολογισμό του επόμενου έτους.»

5 Το άρθρο 27 του εν λόγω κανονισμού, με τίτλο «Αναστολή και μείωση των ενδιάμεσων πληρωμών», όριζε τα κατωτέρω:

«1. Οι ενδιάμεσες πληρωμές εκτελούνται υπό τους όρους του άρθρου 81 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002, με βάση τις δηλώσεις δαπανών και τα δημοσιονομικά στοιχεία που παρέχονται από τα κράτη μέλη.

2. Εάν οι δηλώσεις δαπανών ή τα στοιχεία που έχουν γνωστοποιηθεί από ένα κράτος μέλος δεν επιτρέπουν να διαπιστωθεί ότι η δήλωση των δαπανών είναι σύμφωνη με τους ισχύοντες κοινοτικούς κανόνες, ζητείται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να διαβιβάσει συμπληρωματικά στοιχεία εντός προθεσμίας η οποία καθορίζεται ανάλογα με τη σοβαρότητα του προβλήματος και η οποία, κατά κανόνα, δεν μπορεί να είναι μικρότερη από τριάντα ημέρες.

3. Εάν το κράτος μέλος δεν απαντήσει στην αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 ή εάν η απάντησή του δεν κριθεί ικανοποιητική ή οδηγεί στο συμπέρασμα ότι δεν έχουν τηρηθεί οι ισχύοντες κοινοτικοί κανόνες ή ότι έχει γίνει αντικανονική χρήση των κοινοτικών κονδυλίων, η Επιτροπή δύναται να μειώσει ή να αναστείλει προσωρινά τις ενδιάμεσες πληρωμές προς το κράτος μέλος. Η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά το κράτος μέλος.

4. Η αναστολή των πληρωμών ή οι μειώσεις των ενδιάμεσων πληρωμών που αναφέρονται στο άρθρο 26 τηρούν την αρχή της αναλογικότητας και πραγματοποιούνται με την επιφύλαξη των αποφάσεων που αναφέρονται στα άρθρα 30 και 31.»

6 Το άρθρο 29 του κανονισμού 1290/2005, με τίτλο «Αυτόματη αποδέσμευση», προέβλεπε τα ακόλουθα:

«1. Η Επιτροπή αποδεσμεύει αυτόματα το τμήμα της δημοσιονομικής δέσμευσης για ένα πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης το οποίο δεν χρησιμοποιήθηκε για την πληρωμή της προχρηματοδότησης ή για ενδιάμεσες πληρωμές ή για το οποίο δεν υποβλήθηκε στην Επιτροπή καμία δήλωση δαπανών πληρούσα τους όρους του άρθρου 26, παράγραφος 3, για δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν έως τις 31 Δεκεμβρίου του μεθεπόμενου έτους από εκείνο της δημοσιονομικής δέσμευσης.

2. Αποδεσμεύεται αυτόματα το τμήμα των δημοσιονομικών δεσμεύσεων που είναι ακόμη ανοικτές στις 31 Δεκεμβρίου 2015, για το οποίο δεν υποβλήθηκε καμία δήλωση δαπανών έως τις 30 Ιουνίου 2016 […]

4. Σε περίπτωση δικαστικής διαδικασίας ή διοικητικής προσφυγής που έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 ή 2 προθεσμία, μετά τη λήξη της οποίας επέρχεται αυτόματη αποδέσμευση, διακόπτεται ως προς το ποσό που αντιστοιχεί στις σχετικές πράξεις για τη διάρκεια της εν λόγω δικαστικής διαδικασίας ή διοικητικής προσφυγής, υπό τον όρο ότι η Επιτροπή θα λάβει αιτιολογημένη κοινοποίηση από το κράτος μέλος το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου του έτους N + 2.

5. Κατά τον υπολογισμό της αυτόματης αποδέσμευσης δεν λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα:

α) το τμήμα των δημοσιονομικών δεσμεύσεων για το οποίο έχει υποβληθεί δήλωση δαπανών, αλλά του οποίου η επιστροφή αποτελεί το αντικείμενο μείωσης ή αναστολής από την Επιτροπή στις 31 Δεκεμβρίου του έτους N + 2·

β) το τμήμα των δημοσιονομικών δεσμεύσεων το οποίο δεν ήταν σε θέση να καταβάλει ένας οργανισμός πληρωμών λόγω ανωτέρας βίας, με σοβαρές συνέπειες για την εφαρμογή του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης. Οι εθνικές αρχές που επικαλούνται λόγους ανωτέρας βίας οφείλουν να αποδεικνύουν τις άμεσες συνέπειές της για την εφαρμογή του συνόλου ή μέρους του προγράμματος.

6. Η Επιτροπή ενημερώνει εγκαίρως το κράτος μέλος και τις ενδιαφερόμενες αρχές για το ενδεχόμενο αυτόματης αποδέσμευσης και τους γνωστοποιεί το ποσό της αυτόματης αποδέσμευσης, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της. Δίδεται στο κράτος μέλος προθεσμία δύο μηνών από την παραλαβή της εν λόγω γνωστοποίησης για να συμφωνήσει στο σχετικό ποσό ή να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του. Η Επιτροπή προβαίνει στην αυτόματη αποδέσμευση το αργότερο εννέα μήνες μετά τις καταληκτικές ημερομηνίες που προβλέπονται στις παραγράφους 1 έως 4.

7. Σε περίπτωση αυτόματης αποδέσμευσης, η συμμετοχή του ΕΓΤΑΑ στο συγκεκριμένο πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης μειώνεται για το συγκεκριμένο έτος κατά το ποσό της αυτόματης αποδέσμευσης. […]»

7 Το άρθρο 30 του ίδιου κανονισμού, με τίτλο «Λογιστική εκκαθάριση», όριζε τα εξής:

«1. Πριν από τις 30 Απριλίου του έτους που ακολουθεί το εξεταζόμενο οικονομικό έτος, η Επιτροπή αποφασίζει σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών των διαπιστευμένων οργανισμών πληρωμών με τη διαδικασία του άρθρου 41, παράγραφος 3, με βάση τα στοιχεία που γνωστοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ′, σημείο iii.

2. Η απόφαση για την εκκαθάριση των λογαριασμών καλύπτει την πληρότητα, την ακρίβεια και την ειλικρίνεια των διαβιβαζόμενων ετήσιων λογαριασμών. Η απόφαση αυτή λαμβάνεται με την επιφύλαξη των αποφάσεων που λαμβάνονται μεταγενέστερα βάσει του άρθρου 31.»

8 Το άρθρο 31 του ίδιου κανονισμού, με τίτλο «Εκκαθάριση ως προς τη συμμόρφωση», προέβλεπε τα κατωτέρω:

«1. Εφόσον η Επιτροπή διαπιστώσει ότι δαπάνες που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, και στο άρθρο 4, δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες, αποφασίζει τι ποσά πρέπει να αποκλειστούν από την κοινοτική χρηματοδότηση, με τη διαδικασία του άρθρου 41, παράγραφος 3.

2. Η Επιτροπή εκτιμά τα προς αποκλεισμό ποσά με γνώμονα κυρίως την έκταση της έλλειψης συμμόρφωσης που διαπίστωσε. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη το είδος και τη σοβαρότητα της παράβασης, καθώς και την οικονομική ζημία που υπέστη η Κοινότητα.

3. Πριν από κάθε απόφαση απόρριψης της χρηματοδότησης, τα αποτελέσματα των ελέγχων της Επιτροπής και οι απαντήσεις του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους κοινοποιούνται εγγράφως και, κατόπιν, τα δύο μέρη επιχειρούν να καταλήξουν σε συμφωνία για τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν.

Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία, το κράτος μέλος δύναται να ζητήσει, εντός τεσσάρων μηνών, την έναρξη διαδικασίας συμβιβασμού των αντίστοιχων θέσεων. Τα αποτελέσματα της διαδικασίας αυτής ανακοινώνονται με έκθεση προς την Επιτροπή, η οποία τα εξετάζει πριν αποφασίσει να απορρίψει ενδεχομένως τη χρηματοδότηση. […]»

9 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ L 277, σ. 1), εν ισχύι κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, θέσπιζε γενικούς κανόνες σχετικούς με την κοινοτική στήριξη για την αγροτική ανάπτυξη που χρηματοδοτείται από το ΕΓΤΑΑ, το οποίο ιδρύθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1290/2005. Το άρθρο του 71, με τίτλο «Επιλεξιμότητα δαπανών», όριζε τα εξής:

«1. […Μ]ια δαπάνη είναι επιλέξιμη για συνεισφορά του ΕΓΤΑΑ, εάν η σχετική ενίσχυση καταβάλλεται πράγματι από τον οργανισμό πληρωμών μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2007 και 31ης Δεκεμβρίου 2015. […]

Νέα δαπάνη που προστίθεται τη στιγμή της τροποποίησης ενός προγράμματος […], είναι επιλέξιμη από την ημερομηνία λήψης από την Επιτροπή της αίτησης για τροποποίηση του προγράμματος.

2. Οι δαπάνες είναι επιλέξιμες για συνεισφορά του ΕΓΤΑΑ μόνον εάν πραγματοποιούνται για πράξεις που έχουν αποφασισθεί από τη διαχειριστική αρχή του σχετικού προγράμματος ή υπ' ευθύνη της, σύμφωνα με τα κριτήρια επιλογής που καθορίζονται από το αρμόδιο σώμα. […]»

10 Το άρθρο 75, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού προέβλεπε ότι η διαχειριστική αρχή είναι αρμόδια για τη διαχείριση και εφαρμογή του προγράμματος με αποδοτικό, αποτελεσματικό και ορθό τρόπο, και ιδίως για να εξασφαλίζει ότι οι πράξεις επιλέγονται για χρηματοδότηση σύμφωνα με τα κριτήρια που ισχύουν για το πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης.

11 Με την αιτιολογική σκέψη 6 του κανονισμού (ΕΚ) 1974/2006 της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 (ΕΕ L 368, σ. 15), θεωρήθηκε σκόπιμο να εγκρίνονται με απόφαση της Επιτροπής μόνον οι τροποποιήσεις που συνεπάγονται σημαντικές αλλαγές στα προγράμματα, μεταφορές των χρηματοδοτικών κονδυλίων του ΕΓΤΑΑ μεταξύ των αξόνων ενός προγράμματος και αλλαγές στα ποσοστά συγχρηματοδότησης από το ΕΓΤΑΑ πρέπει ενώ για την επίτευξη συμφωνίας επ' αυτών των κοινοποιήσεων κρίθηκε απαραίτητη η θέσπιση σχετικής διαδικασίας.

12 Το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1974/2006 όριζε τα εξής:

«Για τους σκοπούς του άρθρου 71, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού […] 1698/2005, τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν τις δαπάνες που πραγματοποιούνται μεταξύ της ημερομηνίας παραλαβής από την Επιτροπή του αιτήματός τους για αναθεώρηση των προγραμμάτων ή για τροποποιήσεις σε αυτά, όπως αναφέρεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του παρόντος κανονισμού, και της ημερομηνίας της απόφασης της Επιτροπής […] ή της ημερομηνίας ολοκλήρωσης της αξιολόγησης των τροποποιήσεων […]».

13 Ο κανονισμός (ΕΚ) 883/2006 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 2006, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου σε ό,τι αφορά την τήρηση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών τις δηλώσεις δαπανών και εσόδων και τους όρους επιστροφής των δαπανών στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΕ L 171, σ. 1), προσδιορίζει ορισμένους όρους και ειδικούς κανόνες που εφαρμόζονται για τη συνδιαχείριση των δαπανών και εσόδων του ΕΓΤΑΑ, για την τήρηση των λογαριασμών και για τις δηλώσεις δαπανών και εσόδων που υποβάλλουν οι οργανισμοί πληρωμών, καθώς και για την επιστροφή δαπανών εκ μέρους της Επιτροπής στο πλαίσιο του κανονισμού 1290/2005. Η αιτιολογική του σκέψη 7 επισημαίνει ότι, ως προς δράσεις οι οποίες συνδέονται με πράξεις χρηματοδοτούμενες από το ΕΓΤΑΑ, πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή δηλώσεις δαπανών, που ισχύουν επίσης ως αιτήσεις πληρωμών, συνοδευόμενες με τα απαιτούμενα στοιχεία. Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 11 του κανονισμού αυτού, η Επιτροπή πραγματοποιεί προς όφελος των κρατών μελών μηνιαίες ή περιοδικές πληρωμές βάσει των δηλώσεων δαπανών που αυτά τα ίδια της διαβιβάζουν, λαμβάνοντας υπόψη τα έσοδα που

εισπράττουν οι οργανισμοί πληρωμών εξ ονόματος του προϋπολογισμού της Ένωσης. Η αιτιολογική του σκέψη 23 επισημαίνει ότι, λόγω των ιδιαιτεροτήτων των λογιστικών κανόνων που εφαρμόζονται για το ΕΓΤΑΑ, της προσφυγής σε προχρηματοδότηση και της χρηματοδότησης των μέτρων ανά ημερολογιακό έτος, σκόπιμο είναι να προβλεφθεί ότι οι δαπάνες δηλώνονται με συχνότητα που συναρτάται με τις ιδιαιτερότητες αυτές.

14 Το άρθρο 16 του κανονισμού 883/2006, με τίτλο «Δηλώσεις δαπανών», όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, προέβλεπε τα εξής:

«1. Οι δηλώσεις δαπανών των οργανισμών πληρωμών πραγματοποιούνται για κάθε πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης χωριστά. Οι δηλώσεις αυτές αφορούν, για κάθε μέτρο αγροτικής ανάπτυξης, το ποσό της επιλέξιμης δημόσιας δαπάνης για την οποία ο οργανισμός πληρωμών πραγματικά κατέβαλε την αντίστοιχη συμμετοχή του ΕΓΤΑΑ στη διάρκεια της περιόδου αναφοράς.

2. Μετά την έγκριση κάθε προγράμματος, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, [στοιχείο γ', σημείο] i, του κανονισμού […] 1290/2005, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή τις δηλώσεις δαπανών ηλεκτρονικώς, σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 18 του παρόντος κανονισμού και στις ακόλουθες προθεσμίες: […]

δ) το αργότερο στις 31 Ιανουαρίου, για τις δαπάνες της περιόδου από τις 16 Οκτωβρίου έως τις 31 Δεκεμβρίου.

Οι δαπάνες που δηλώθηκαν για μια περίοδο ενδέχεται να περιέχουν διορθώσεις των στοιχείων που δηλώθηκαν για τις προηγούμενες περιόδους δηλώσεων του ίδιου οικονομικού έτους.

[…]

4. Εάν διαπιστωθούν ασυμφωνίες, διαφορετικές ερμηνείες ή ανακολουθίες στις δηλώσεις δαπανών μιας περιόδου αναφοράς, ως αποτέλεσμα κυρίως μη κοινοποίησης των πληροφοριών που απαιτούνται βάσει του κανονισμού […] 1698/2005 και των λεπτομερειών εφαρμογής αυτού, και κριθεί ότι χρειάζονται περαιτέρω εξακριβώσεις, ζητείται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να προσκομίσει επιπλέον πληροφορίες […]

Η προθεσμία η προβλεπόμενη στο άρθρο 26, παράγραφος 5, του κανονισμού […] 1290/2005 μπορεί σε τέτοιες περιπτώσεις να διακοπεί για ολόκληρο ή για μέρος του ποσού που έχει ζητηθεί στην αίτηση πληρωμής, αρχής γενομένης από την ημερομηνία διαβίβασης της αίτησης για περαιτέρω πληροφορίες μέχρις ότου σταλούν οι πληροφορίες αυτές και πάντως όχι μετά τη δήλωση δαπανών για την επόμενη περίοδο. Εάν δεν υπάρξει λύση μέσα στην προθεσμία, η Επιτροπή μπορεί να αναστείλει ή να μειώσει τις πληρωμές σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού […] 1290/2005.

[…]»

15 Ο κανονισμός (ΕΚ) 885/2006 της Επιτροπής, της 21ης Ιουνίου 2006 , για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου σχετικά με τη διαπίστευση των οργανισμών πληρωμών και άλλων οργανισμών και την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΕ και του ΕΓΤΑΑ (ΕΕ L 171, σ. 90), επισήμαινε, μεταξύ άλλων, με την αιτιολογική σκέψη 9, ότι πρέπει να θεσπιστούν λεπτομερείς διατάξεις τόσο για τη διαδικασία εκκαθαρίσεως λογαριασμών που προβλέπεται στο άρθρο 30 του κανονισμού 1290/2005 όσο και για τη διαδικασία εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση που προβλέπεται στο άρθρο 31 του εν λόγω κανονισμού, συμπεριλαμβανομένου ενός μηχανισμού μέσω του οποίου τα προκύπτοντα ποσά αφαιρούνται ή, κατά περίπτωση, προστίθενται σε μία από τις μεταγενέστερες πληρωμές που καταβάλλονται στα κράτη μέλη.

16 Το άρθρο 10 του κανονισμού 885/2006, με τίτλο «Δημοσιονομική εκκαθάριση», ορίζει τα κατωτέρω:

«1. Η απόφαση εκκαθάρισης των λογαριασμών που προβλέπεται στο άρθρο 30 του κανονισμού […] 1290/2005 καθορίζει τα ποσά των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν σε κάθε κράτος μέλος κατά τη διάρκεια του σχετικού οικονομικού έτους, τα οποία αναγνωρίζεται ότι καταλογίζονται στο ΕΓΤΕ και στο ΕΓΤΑΑ βάσει των λογαριασμών που αναφέρονται στο άρθρο 6 του παρόντος κανονισμού και όποιων μειώσεων και αναστολών βάσει των άρθρων 17 και 27 του κανονισμού […] 1290/2005.

[…]

Όσον αφορά το ΕΓΤΑΑ, το ποσό που καθορίζεται από την απόφαση εκκαθάρισης των λογαριασμών περιλαμβάνει τα κονδύλια τα οποία μπορεί να επαναχρησιμοποιήσει το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 33, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, του κανονισμού […] 1290/2005.

2. […] Όσον αφορά το ΕΓΤΕ, το ποσό, το οποίο, ως αποτέλεσμα της απόφασης εκκαθάρισης λογαριασμών, είναι ανακτήσιμο από κάθε κράτος μέλος ή πληρωτέο σε αυτό, καθορίζεται αφαιρώντας τις μηνιαίες πληρωμές του σχετικού οικονομικού έτους από τις δαπάνες που αναγνωρίζονται για το ίδιο έτος σύμφωνα με την παράγραφο 1. Η Επιτροπή αφαιρεί ή προσθέτει το εν λόγω ποσό στην πρώτη πληρωμή για την οποία υποβάλλεται δήλωση δαπανών από το κράτος μέλος, μετά τη λήψη της απόφασης δυνάμει του άρθρου 30 του κανονισμού […] 1290/2005.

3. Η Επιτροπή ανακοινώνει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τα αποτελέσματα της εξακρίβωσης των στοιχείων που της διαβιβάστηκαν, καθώς και τις τροποποιήσεις που προτείνει, το αργότερο έως τις 31 Μαρτίου μετά από τη λήξη του οικονομικού έτους.

4. Εάν για λόγους οφειλόμενους στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να εκκαθαρίσει τους λογαριασμούς του κράτους μέλους πριν την 30ή Απριλίου του επόμενου έτους, η Επιτροπή κοινοποιεί στο κράτος μέλος τις συμπληρωματικές έρευνες που προτίθεται να διενεργήσει σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού […] 1290/2005.

[…]»

17 Το άρθρο 11 του ίδιου κανονισμού, με τίτλο «Εκκαθάριση ως προς τη συμμόρφωση», θέσπισε τις λεπτομερείς διατάξεις για τη διαδικασία του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005.

Ιστορικό της διαφοράς

18 Με ανακοίνωση της 15ης Νοεμβρίου 2011, οι ιταλικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού 1974/2006, αιτιολογημένη πρόταση τροποποιήσεως του υφιστάμενου προγράμματος ανάπτυξης της Περιφέρειας Basilicata για την περίοδο από το 2007 έως το 2013. Η αίτηση αυτή αφορούσε, ειδικότερα, τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του μέτρου 125 του εν λόγω προγράμματος, τόσο μέσω προκηρύξεως διαγωνισμών σε περιφερειακό επίπεδο όσο και στο πλαίσιο διαδικασιών εθνικής εμβέλειας.

19 Με έγγραφο της 1ης Δεκεμβρίου 2011, η Επιτροπή βεβαίωσε την παραλαβή της εν λόγω ανακοινώσεως και διευκρίνισε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού 1974/2006, η προθεσμία εγκρίσεως που επρόκειτο να τηρήσει ως προς το σύνολο των ζητούμενων τροποποιήσεων θα ήταν εξάμηνη.

20 Με ανακοίνωση της 26ης Ιανουαρίου 2012, ο ιταλικός οργανισμός πληρωμών, η Agenzia per le erogazioni in agricultura (AGEA, Οργανισμός χορηγήσεως ενισχύσεων στον γεωργικό τομέα), υπέβαλε τη δήλωση δαπανών της διαχειριστικής αρχής του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης για την Περιφέρεια Basilicata όσον αφορά το τρίτο τρίμηνο του έτους 2011, σύμφωνα με το άρθρο 26, παράγραφος 3, στοιχείο α′, του κανονισμού 1290/2005.

21 Κατόπιν διμερών συσκέψεων μεταξύ των ιταλικών αρχών και της Επιτροπής, το τελευταίο αυτό θεσμικό όργανο ζήτησε διευκρινίσεις, με ηλεκτρονικό μήνυμα της 8ης Φεβρουαρίου 2012, σχετικά με τις βαρύνουσες το ΕΓΤΑΑ δηλωθείσες δαπάνες για την Περιφέρεια Basilicata όσον αφορά το τρίτο τρίμηνο του έτους 2011. Η Επιτροπή ζήτησε μεταξύ άλλων να πληροφορηθεί αν οι συγκεκριμένες δαπάνες περιλάμβαναν και τις πραγματοποιηθείσες μετά την υποβολή των προτάσεων για τροποποίηση του προγράμματος της εν λόγω περιφέρειας τις οποίες εξέταζε το θεσμικό αυτό όργανο την περίοδο εκείνη. Επιπλέον, η Επιτροπή ζήτησε λεπτομερή δικαιολόγηση των δαπανών των σχετιζόμενων με το μέτρο 125, επίσης υπό εξέταση από τις υπηρεσίες της.

22 Οι ιταλικές αρχές απάντησαν με ηλεκτρονικό μήνυμα της 9ης Φεβρουαρίου 2012 επισημαίνοντας ότι οι δηλωθείσες δαπάνες περιλάμβαναν τις σχετικές με πέντε σχέδια αφορώντα το μέτρο 125 τα οποία είχαν υλοποιηθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας εθνικής εμβέλειας. Το συνολικό ποσό που είχε δαπανηθεί για τα εν λόγω πέντε σχέδια καθώς και το καταλογισθέν στο ΕΓΤΑΑ ποσό των 5 006 487,10 ευρώ αναγράφονταν σε συνημμένο στον λόγω μήνυμα πίνακα.

23 Με έγγραφο της 21ης Μαρτίου 2012, η Επιτροπή γνωστοποίησε τις παρατηρήσεις της και ζήτησε από τις αρχές της Περιφέρειας Basilicata διευκρινίσεις σχετικά με τις προτάσεις τροποποιήσεως του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης. Η Επιτροπή διαπίστωσε μεταξύ άλλων ότι η πρόταση θεσπίσεως διαδικασίας εθνικής εμβέλειας προσκρούει στο άρθρο 71, παράγραφος 2, και στο άρθρο 75, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 1698/2005. Κατά συνέπεια, προέβη στην αναστολή της εξάμηνης προθεσμίας για την έγκριση του συνόλου των μέτρων και κάλεσε τις ιταλικές αρχές να επανεξετάσουν τις προτάσεις τους.

24 Με έγγραφο της 28ης Μαρτίου 2012, η Επιτροπή κάλεσε την AGEA να υποβάλει νέα δήλωση δαπανών για την περιφέρεια Basilicata όσον αφορά το τελευταίο τρίμηνο του έτους 2011 αφού αφαιρέσει τις πραγματοποιηθείσες σε σχέση με τα πέντε σχέδια αφορώντα το μέτρο 125, δηλαδή ποσό 8 703 906,64 ευρώ δημόσιων δαπανών, και ποσό 5 006 487,10 ευρώ δαπανών καταλογιζόμενων στο ΕΓΤΑΑ. Η Επιτροπή παρέπεμψε στο από 21 Μαρτίου 2012 έγγραφό της και διαπίστωσε ότι η προτεινόμενη τροποποίηση των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του μέτρου 125 είναι αντίθετη προς το άρθρο 71, παράγραφος 2, και στο άρθρο 75, παράγραφος 1, του κανονισμού 1698/2005 με συνέπεια τα πέντε σχέδια να μην είναι επιλέξιμα για συγχρηματοδότηση από το ΕΓΤΑΑ. Τέλος, το θεσμικό αυτό όργανο υπενθύμισε τα οριζόμενα στο άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1974/2006.

25 Η AGEA απάντησε με έγγραφο της 3ης Απριλίου 2012 αρνούμενη να αποστείλει νέα δήλωση. Κατ' αυτήν, η εν λόγω δήλωση δαπανών έπρεπε να θεωρηθεί παραδεκτή από την Επιτροπή, δεδομένου ότι για την υποβολή της είχαν τηρηθεί οι απαιτήσεις του άρθρου 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 1290/2005, και λαμβανομένου κυρίως υπόψη ότι το θεσμικό αυτό όργανο δεν είχε εκφράσει αντιρρήσεις κατά την έννοια της παραγράφου 4 του ίδιου αυτού άρθρου. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή όφειλε να έχει καταβάλει την ενδιάμεση πληρωμή εντός 45 ημερών από την παραλαβή της δηλώσεως δαπανών, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 16, παράγραφος 4, του κανονισμού 883/2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 26, παράγραφος 5, του κανονισμού 1290/2005. Άλλωστε, η Επιτροπή θα μπορούσε ανά πάσα στιγμή να ασκήσει το δικαίωμα αναστολής ή μειώσεως των πληρωμών, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 27 του κανονισμού 1290/2005. Τέλος, η AGEA έκρινε ότι, εφόσον παρίστατο ανάγκη, η Επιτροπή όφειλε να διορθώσει ενδεχομένως τη δήλωση δαπανών σχετικά με το επόμενο τρίμηνο, σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 2, του κανονισμού 883/2006.

26 Με έγγραφο της 15ης Μαΐου 2012, η Επιτροπή δήλωσε ότι λαμβάνει υπό σημείωση την άρνηση αυτή των ιταλικών αρχών. Υπενθύμισε δε τους λόγους για τους οποίους οι επίμαχες δαπάνες σχετικά με τα πέντε σχέδια έπρεπε να έχουν αφαιρεθεί από τις δηλωθείσες και κάλεσε τις εν λόγω αρχές να της παράσχουν συμπληρωματικές πληροφορίες εντός 30 ημερών. Η Επιτροπή εξήγησε ότι, σε περίπτωση που οι ιταλικές αρχές δεν θα απαντούσαν ή που η απάντησή τους θα κρινόταν μη ικανοποιητική, θα μπορούσε να προβεί στη μείωση των δηλωθεισών δαπανών, σύμφωνα με το άρθρο 27 του κανονισμού 1290/2005, περιλαμβανομένου του καταλογισθέντος στο ΕΓΤΑΑ ποσού των 5 006 487,10 ευρώ.

27 Με έγγραφο της 25ης Μαΐου 2012, η Επιτροπή διατύπωσε τις παρατηρήσεις της επί νέας αναθεωρημένης εκδόσεως των προτάσεων τροποποιήσεως του προγράμματος περιφερειακής ανάπτυξης της Basilicata η οποία είχε εν τω μεταξύ κοινοποιηθεί στις 9 Μαΐου 2012. Με τη νέα αυτή έκδοση, η Ιταλική Δημοκρατία πρότεινε την εφαρμογή του μέτρου 125 μέσω προσκλήσεων για την υποβολή προσφορών ως προς τις οποίες η διαχειριστική αρχή ήταν σε θέση να εξακριβώσει τη συνδρομή των όρων διενέργειας που προέβλεπε το πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης. Η Επιτροπή απέρριψε και την πρόταση αυτή. Ειδικότερα, επισήμανε ότι η αίτηση τροποποιήσεως των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του μέτρου αυτού εισάγει στοιχεία ανασφάλειας δικαίου σε σχέση με τους ήδη ισχύοντες κανόνες. Τέλος, το θεσμικό αυτό όργανο ανέστειλε την εξάμηνη προθεσμία για την έγκριση της προτάσεως τροποποιήσεως του προγράμματος και κάλεσε τις ιταλικές αρχές να υποβάλουν νέα έκδοσή του.

28 Με σημείωμα της 20ής Ιουνίου 2012, οι ιταλικές αρχές κατέθεσαν παρατηρήσεις επί του απαραδέκτου των δαπανών που είχε διαπιστώσει η Επιτροπή με το από 15 Μαΐου 2012 έγγραφό της.

29 Η Επιτροπή απάντησε με έγγραφο της 11ης Σεπτεμβρίου 2012, εκτιμώντας ότι τα στοιχεία που προσκόμισαν οι ιταλικές αρχές δεν συμβάλλουν την αντιμετώπιση των δυσχερειών που ανέκυψαν ως προς τη συμφωνία της επίμαχης προτάσεως τροποποιήσεως με το άρθρο 71, παράγραφος 2, και με το άρθρο 75, παράγραφος 1, του κανονισμού 1698/2005. Το θεσμικό αυτό όργανο κατέληξε εκ νέου στο συμπέρασμα ότι το ποσό των 5 006 487,10 ευρώ δεν μπορεί να χορηγηθεί από το ΕΓΤΑΑ. Περαιτέρω, επισήμανε ότι, σε περίπτωση που οι ιταλικές αρχές δεν θα απαντούσαν εντός 30 ημερών ή που η απάντησή τους θα κρινόταν μη ικανοποιητική, θα προέβαινε στη μείωση των ενδιάμεσων δαπανών κατά το αντίστοιχο ποσό, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού 1290/2005.

30 Με έγγραφο της 19ης Οκτωβρίου 2012, οι ιταλικές αρχές επιβεβαίωσαν, αφενός, την αδυναμία τους να επιχειρηματολογήσουν περαιτέρω προκειμένου να στηρίξουν τη θέση τους ότι το ανωτέρω ποσό των δηλωθεισών δαπανών πληροί τις προϋποθέσεις συγχρηματοδότησης και, αφετέρου, ότι είχαν προβεί στην ανάκτηση των εισπραχθέντων ποσών από τους δικαιούχους του μέτρου 125.

31 Με έγγραφο της 26ης Μαρτίου 2013, η Επιτροπή επισήμανε στις ιταλικές αρχές ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού 1290/2005 ανταλλαγή πληροφοριών θεωρείται περατωθείσα και ότι το θεσμικό αυτό όργανο εμμένει στο συμπέρασμά του όσον αφορά την αντίθεση προς το δίκαιο της Ένωσης των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής των πέντε σχεδίων σχετικά με το μέτρο 125. Προσέθεσε δε ότι ετοιμάζεται να αναστείλει την καταβολή του ποσού των 5 006 487,10 ευρώ και ότι το εν λόγω ζήτημα επρόκειτο επίσης να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της μεταγενέστερης διαδικασίας εκκαθαρίσεως των λογαριασμών.

32 Με έγγραφο της 17ης Απριλίου 2013, οι ιταλικές αρχές τοποθετήθηκαν επί του εγγράφου αυτού της Επιτροπής επισημαίνοντας ότι, σε ό,τι τις αφορά, η καταβολή του εν λόγω ποσού λογίζεται ότι έχει ανασταλεί.

33 Στις 26 Απριλίου 2013, η Επιτροπή εξέδωσε την εκτελεστική απόφαση 2013/209/ΕΕ, σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών των κρατών μελών όσον αφορά δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) για το οικονομικό έτος 2012 (ΕΕ L 118, σ. 23, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η οποία κοινοποιήθηκε

στην Ιταλική Δημοκρατία στις 29 Απριλίου 2013. Όσον αφορά την Περιφέρεια Basilicata, η Επιτροπή χαρακτήρισε το ποσό των 5 006 487,10 ευρώ ως «ποσό που δεν επαναχρησιμοποιείται», αποκλείοντάς το με τον τρόπο αυτό από τη χρηματοδότηση της Ένωσης.

34 Με ανακοίνωση της 16ης Μαΐου 2013, η Επιτροπή προέβη, μεταξύ άλλων, στην κίνηση της διαδικασίας εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 885/2006. Στο πλαίσιο λήψεως διορθωτικών μέτρων, το θεσμικό αυτό όργανο πρότεινε τη διόρθωση του βαρύνοντος την AGEA ποσού των 5 006 487,10 ευρώ.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

35 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 9 Ιουλίου 2013, η Ιταλική Δημοκρατία άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

36 Δεδομένου ότι δεν κατατέθηκε υπόμνημα απαντήσεως εντός της ταχθείσας προθεσμίας, δηλαδή μέχρι τις 26 Νοεμβρίου 2013, η έγγραφη διαδικασία περατώθηκε κατά την ημερομηνία αυτή.

37 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Μαΐου 1991, έθεσε εγγράφως ερωτήσεις στους διαδίκους, στις οποίες αυτοί απάντησαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

38 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 16ης Απριλίου 2015.

39 Η Ιταλική Δημοκρατία ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που η απόφαση αυτή δεν συνυπολογίζει το ποσό των 5 006 487,10 ευρώ, σχετικά με την Περιφέρεια Basilicata, στο όριο των δαπανών του ΕΓΤΑΑ για το πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης της εν λόγω περιφέρειας,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

40 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

41 Προς στήριξη της προσφυγής, η Ιταλική Δημοκρατία προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο, αντλούμενο από παράβαση των άρθρων 26, 27 και 29 του κανονισμού 1290/2005, του άρθρου 10 του κανονισμού 1974/2006, του άρθρου 16, παράγραφος 4, του κανονισμού 883/2006 και του άρθρου 11 του κανονισμού 885/2006, καθώς και από παράβαση ουσιώδους τύπου, περιλαμβανόμενης της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, και από παραβίαση των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης, ειδικότερα δε των αρχών της νομιμότητας, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

42 Κατά την Ιταλική Δημοκρατία, ο χαρακτηρισμός με την προσβαλλόμενη απόφαση του ποσού των 5 006 487,10 ευρώ ως «ποσού που δεν επαναχρησιμοποιείται» συνεπάγεται την αφαίρεσή του από το ανώτατο όριο των δαπανών του ΕΓΤΑΑ για το πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης της Περιφέρειας Basilicata και, κατά συνέπεια, την αδυναμία χρησιμοποιήσεώς του στο πλαίσιο του εν λόγω ανώτατου ορίου. Η κατάταξη αυτή ισοδυναμεί με αποδέσμευση του ποσού αυτού κατά την έννοια του άρθρου 29 του κανονισμού 1290/2005. Η αποδέσμευση αυτή παραβαίνει το σύνολο των διατάξεων και κανόνων δικαίου που απαριθμούνται στη σκέψη 41 ανωτέρω, ειδικότερα, διότι η δήλωση δαπανών για το πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης της Περιφέρειας Basilicata όσον αφορά το τρίτο τρίμηνο του έτους 2011 υποβλήθηκε εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών και σύμφωνα με το άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 1290/2005.

43 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο των επιχειρημάτων της Ιταλικής Δημοκρατίας και εκτιμά ότι η προσφυγή στηρίζεται σε εσφαλμένη προκείμενη καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση σε καμία περίπτωση δεν διατάσσει την αυτόματη αποδέσμευση του επίδικου ποσού. Επιπλέον, δεδομένου ότι η Ιταλική Δημοκρατία συνεργάστηκε στενά στη διαδικασία επεξεργασίας της αποφάσεως αυτής και λαμβανομένων υπόψη των αιτιολογικών της σκέψεων 1 και 7, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να θεωρείται ως επαρκώς αιτιολογημένη.

44 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι, όπως επιβεβαίωσε και η Ιταλική Δημοκρατία κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η υπό κρίση προσφυγή αφορά το γεγονός ότι, κατ' ουσίαν, η προσβαλλόμενη απόφαση αποδέσμευσε αυτομάτως το ποσό των 5 006 487,10 ευρώ, τούτο δε κατά παράβαση του άρθρου 29, παράγραφος 5, του κανονισμού 1290/2005, και χωρίς επαρκείς διευκρινίσεις.

45 Επισημαίνεται όμως, πρώτον, ότι η Ιταλική Δημοκρατία αρκέστηκε με τα δικόγραφά της να επικαλεστεί –χωρίς ωστόσο να αναπτύξει ούτε ένα σχετικό επιχείρημα– παράβαση των άρθρων 26, 27 και 29 του κανονισμού 1290/2005, του άρθρου 10 του κανονισμού 1974/2006, του άρθρου 16, παράγραφος 4, του κανονισμού 883/2006 και του άρθρου 11 του κανονισμού 885/2006, καθώς και παράβαση ουσιώδους τύπου, κατά τρόπο γενικό, και παραβίαση των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης, ειδικότερα δε των αρχών της νομιμότητας, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

46 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιέχει, μεταξύ άλλων, συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών ή λόγων των οποίων γίνεται επίκληση. Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία, ανεξάρτητα από κάθε ζήτημα ορολογίας, η έκθεση αυτή πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και ακριβής ώστε να καθίσταται δυνατό στον καθού να προετοιμάσει την άμυνά του και στο Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής, ενδεχομένως χωρίς να χρειαστεί άλλες πληροφορίες. Πράγματι, για να είναι παραδεκτή μια προσφυγή επιβάλλεται τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων αυτή στηρίζεται να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικώς, αλλά κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, από το κείμενο του δικογράφου, τούτο δε προκειμένου να κατοχυρωθεί η ασφάλεια δικαίου και η ορθή απονομή της Δικαιοσύνης (βλ. απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2006, T-322/01, Συλλογή, Roquette Frères κατά Επιτροπής, EU:T:2006:267, σκέψη 208 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Πάντοτε κατά πάγια νομολογία, κάθε ισχυρισμός ή λόγος που δεν διατυπώνεται με επαρκή πληρότητα στο εισαγωγικό δικόγραφο πρέπει να θεωρείται απαράδεκτος. Ανάλογες προϋποθέσεις απαιτούνται όταν μια αιτίαση προβάλλεται προς στήριξη ισχυρισμού ή λόγου. Όσον αφορά λόγο απαραδέκτου δημοσίας τάξεως, το απαράδεκτο μπορεί, εν ανάγκη, να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το Γενικό Δικαστήριο (βλ. απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2005, Honeywell κατά Επιτροπής, T-209/01, Συλλογή, EU:T:2005:455, σκέψεις 54 και 55 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

47 Υπό το πρίσμα της πάγιας νομολογίας που υπομνήσθηκε με τη σκέψη 46 ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει αυτεπαγγέλτως ότι οι αιτιάσεις οι οποίες απαριθμούνται στη σκέψη 45 ανωτέρω δεν τεκμηριώνονται συνοπτικά, όπως απαιτούν οι διατάξεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας της 2ας Μαΐου 1991. Επομένως, πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτες.

48 Δεύτερον, η Ιταλική Δημοκρατία υποστηρίζει, με τα σημεία 40 και 41 του δικογράφου της προσφυγής, ότι το ύψος του επίδικου ποσού που αναγράφεται στην προσβαλλόμενη απόφαση είναι εσφαλμένο. Κατά τη γνώμη της, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι «πραγματοποιήθηκαν ορισμένες πληρωμές πέραν του αυστηρώς αναγκαίου για να αποφευχθεί η αποδέσμευση», το ποσό αυτό θα έπρεπε να ανέρχεται στα 4 475 963,58 ευρώ. Η Ιταλική Δημοκρατία προσκομίζει έναν πίνακα από τον οποίο προκύπτει το συνολικό ποσό των δημοσιονομικών δεσμεύσεων για την περιφέρεια μεταξύ των ετών 2007 και 2009 καθώς και η διαφορά μεταξύ των ποσών που συνίστανται στις πληρωμές που πραγματοποιήθηκαν στις 31 Δεκεμβρίου 2011, αφενός, συμπεριλαμβανομένων των πέντε σχεδίων του μέτρου 125 και, αφετέρου, εξαιρουμένων των σχεδίων αυτών.

49 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο πίνακας αυτός, ο οποίος παρατίθεται στο σημείο 41 του δικογράφου της προσφυγής, δεν παρέχει ενδείξεις για την προέλευση των δεδομένων που περιέχει ούτε κατάλληλες εξηγήσεις ως προς τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε για την κατάρτισή του, οπότε είναι αδύνατον να εξακριβωθούν οι περιλαμβανόμενες σε αυτόν πληροφορίες. Κατά συνέπεια, ο εν λόγω πίνακας δεν έχει επαρκή αποδεικτική ισχύ και δεν μπορεί να οδηγήσει το Γενικό Δικαστήριο να εξετάσει κατά πόσον το επίδικο ποσό υπολογίστηκε ορθώς. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, για την εκτίμηση της αποδεικτικής ισχύος ενός εγγράφου, πρέπει να ελέγχεται το ευλογοφανές των στοιχείων που περιέχονται σ' αυτό και να λαμβάνεται υπόψη, ιδίως, η προέλευση του εγγράφου, οι περιστάσεις υπό τις οποίες καταρτίσθηκε και ο αποδέκτης του ώστε να εξετασθεί αν το έγγραφο είναι, βάσει του περιεχομένου του, εκ πρώτης όψεως λογικό και αξιόπιστο (βλ. απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2006, Dresdner Bank κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP και T-61/02 OP, Συλλογή, EU:T:2006:271, σκέψη 121 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

50 Ως εκ τούτου, η αιτίαση που αφορά τον υπολογισμό του επίδικου ποσού δεν είναι τεκμηριωμένη και πρέπει να απορριφθεί.

51 Το ίδιο ισχύει για τον πίνακα που περιλαμβάνεται στο σημείο 37 του δικογράφου της προσφυγής όπου αναγράφονται τα ποσά τα οποία φέρεται ότι ανέκτησε η Ιταλική Δημοκρατία από τους δικαιούχους του μέτρου 125 και τα οποία υποτίθεται ότι αντιπροσωπεύουν τα ποσοστά συμμετοχής του ΕΓΤΑΑ. Ο πίνακας αυτός δεν παρέχει ενδείξεις για την προέλευση των δεδομένων που περιέχει ούτε κατάλληλες εξηγήσεις ως προς τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε για την κατάρτισή του. Κατά συνέπεια, πρέπει επίσης να απορριφθεί ως στερούμενος αποδεικτικής ισχύος.

52 Επαλλήλως υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, μολονότι απόκειται στην Επιτροπή να αποδείξει την ύπαρξη παραβάσεως των κανόνων της Ένωσης, εντούτοις, εφόσον αποδειχθεί η εν λόγω παράβαση, απόκειται στο κράτος μέλος να αποδείξει, ενδεχομένως, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη όσον αφορά τις χρηματοοικονομικές συνέπειες που απορρέουν από την παράβαση αυτή (αποφάσεις της 7ης Οκτωβρίου 2004, Ισπανία κατά Επιτροπής, C-153/01, Συλλογή, EU:C:2004:589, σκέψη 67, και της 7ης Ιουλίου 2005, Ελλάδα κατά Επιτροπής, C-5/03, Συλλογή, EU:C:2005:426, σκέψη 38). Αν υποτεθεί ότι η παράβαση αποδεικνύεται εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν προέβαλε κανένα επιχείρημα ικανό να αποδείξει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη όσον αφορά τις χρηματοοικονομικές συνέπειες που απορρέουν από την παράβαση αυτή.

53 Κατά τα λοιπά, όσον αφορά τις αιτιάσεις που αντλούνται κατ' ουσίαν από παράβαση του άρθρου 29, παράγραφος 5, του κανονισμού 1290/2005 και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, επισημαίνονται τα ακόλουθα.

54 Πρώτον, η Ιταλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ελλιπή αιτιολογία όσον αφορά την κατάταξη του επίδικου ποσού με την απόφαση εκκαθαρίσεως των λογαριασμών του ΕΓΤΑΑ για το 2012, η οποία δεν παραπέμπει στις προπαρασκευαστικές της εκδόσεώς της πράξεις.

55 Δεύτερον, η Ιταλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που πραγματοποιήθηκε μείωση ή αναστολή του επίδικου ποσού δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 3, του κανονισμού 1290/2005, το ποσό αυτό αποκλείεται κατ' ανάγκην από τον υπολογισμό των ποσών που αποδεσμεύονται βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού. Ομοίως, η εκκαθάριση των λογαριασμών αφορά μόνον τα συμπεράσματα σχετικά με την απόδοση λογαριασμών που υπέβαλε κάθε οργανισμός πληρωμών. Κατά την Ιταλική Δημοκρατία, το γεγονός ότι το επίδικο ποσό συμπεριλήφθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΑΑ για το οικονομικό έτος 2012 αντιφάσκει προς την επακόλουθη κίνηση της διαδικασίας εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση που προβλέπεται στο άρθρο 11 του κανονισμού 885/2006.

Επί της αιτιάσεως που αντλείται από ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως

56 Κατά πάγια νομολογία, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα να διαφανεί κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ώστε να μπορούν οι μεν ενδιαφερόμενοι να λάβουν γνώση των λόγων που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και να υπερασπισθούν τα δικαιώματά τους, το δε δικαιοδοτικό όργανο να μπορεί να ασκήσει τον έλεγχό του. Εντούτοις, η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία. Συγκεκριμένα, το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις αυτές πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του περιεχομένου της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ., συναφώς, απόφαση της 18ης Ιανουαρίου 2000, Mehibas Dordtselaan κατά Επιτροπής, T-290/97, Συλλογή, EU:T:2000:8, σκέψη 92 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

57 Στο ειδικό πλαίσιο της καταρτίσεως των αποφάσεων περί εκκαθαρίσεως των λογαριασμών, γίνεται κατά πάγια νομολογία δεκτό ότι η αιτιολογία μιας αποφάσεως πρέπει να θεωρείται επαρκής εφόσον το κράτος-αποδέκτης έλαβε ενεργό μέρος στη διαδικασία καταρτίσεως της αποφάσεως αυτής και έλαβε γνώση των λόγων για τους οποίους η Επιτροπή έκρινε ότι δεν έπρεπε να επιβαρύνει το ΕΓΤΑΑ με το επίδικο ποσό (βλ., κατ' αναλογίαν, στο πλαίσιο του ΕΓΤΕ, αποφάσεις της 6ης Μαρτίου 2001, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, C-278/98, Συλλογή, EU:C:2001:124, σκέψη 119, της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, Βέλγιο κατά Επιτροπής, C-263/98, Συλλογή, EU:C:2001:455, σκέψη 98, και της 9ης Σεπτεμβρίου 2004, Ελλάδα κατά Επιτροπής, C-332/01, Συλλογή, EU:C:2004:496, σκέψη 67).

58 Πρώτον, εν προκειμένω, από την εξέλιξη των γεγονότων και από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι η Επιτροπή εξέθεσε κατά τρόπο σαφή και επαρκή τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι το επίδικο ποσό δεν ήταν επιλέξιμο για τη συμμετοχή του ΕΓΤΑΑ, τούτο δε καθ' όλη τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας που περατώθηκε με την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, το θεσμικό αυτό όργανο επέστησε επανειλημμένως την προσοχή της Ιταλικής Δημοκρατίας στο γεγονός ότι ήταν παράτυπο να συμπεριληφθεί το επίδικο ποσό στις βαρύνουσες το ΕΓΤΑΑ δηλωθείσες δαπάνες για το τρίτο τρίμηνο του 2011. Επιπλέον, η Επιτροπή ζήτησε επανειλημμένως από την Ιταλική Δημοκρατία να αφαιρέσει τις εν λόγω δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν για τα πέντε σχέδια του μέτρου 125 και της επισήμανε ότι θα προέβαινε στη μείωση των ενδιάμεσων δαπανών λόγω αντιθέσεως του μέτρου αυτού προς το άρθρο 71, παράγραφος 2, και το άρθρο 75, παράγραφος 1, του κανονισμού 1698/2005.

59 Ως εκ τούτου, με το έγγραφο της 21ης Μαρτίου 2012 (βλ. σκέψη 23 ανωτέρω), η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η τροποποίηση του μέτρου 125 ήταν ασύμβατη με τις απαιτήσεις του άρθρου 71, παράγραφος 2, εκαι του άρθρου 75, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1698/2005. Διευκρίνισε δε ότι επιλέξιμες για τη συμμετοχή του ΕΓΤΑΑ είναι μόνον οι δαπάνες που αποφασίζονται από τη διαχειριστική αρχή του οικείου προγράμματος, ή υπ' ευθύνη της, και διενεργούνται σύμφωνα με τα

κριτήρια επιλογής που ορίζει το αρμόδιο όργανο. Κάτι τέτοιο δεν συνέβη εν προκειμένω. Εν συνεχεία, με το έγγραφο της 28ης Μαρτίου 2012 (βλ. σκέψη 24 ανωτέρω), η Επιτροπή κάλεσε την AGEA να απαλείψει τις δαπάνες σχετικά με το μέτρο 125 από τη δήλωση δαπανών για την Περιφέρεια της Basilicata όσον αφορά το τελευταίο τρίμηνο του έτους 2011, δεδομένου ότι οι δαπάνες αυτές δεν μπορούσαν να καταλογιστούν στο ΕΓΤΑΑ. Με το εν λόγω έγγραφο, το θεσμικό αυτό όργανο, αφενός, παρέπεμψε στο προηγούμενο έγγραφο της 21ης Μαρτίου 2012 και παρέθεσε εκ νέου τους λόγους του αποκλεισμού αυτού καθώς και τις εφαρμοστέες ίδιες νομοθετικές διατάξεις και, αφετέρου, υπενθύμισε τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1974/2006 προκειμένου να ζητήσει την εν λόγω αφαίρεση. Το έγγραφο της 15ης Μαΐου 2012 (βλ. σκέψη 26 ανωτέρω) επανέλαβε την αιτιολογία των προηγουμένων εγγράφων και επισήμανε ότι, με την επιφύλαξη παροχής συμπληρωματικών κρίσιμων πληροφοριών, η Επιτροπή θα προέβαινε στην εκκαθάριση των λογαριασμών, αφαιρουμένου του ποσού των συνδεόμενων με το μέτρο 125 δαπανών, ύψους 5 006 487,10 ευρώ. Ομοίως, με το έγγραφο της 11ης Σεπτεμβρίου 2012 (βλ. σκέψη 29 ανωτέρω), με το οποίο δεν έγιναν δεκτά τα στοιχεία που προσκόμισαν οι ιταλικές αρχές, η Επιτροπή διαπίστωσε εκ νέου, για τους ίδιους λόγους και δυνάμει των ίδιων διατάξεων, ότι το επίδικο ποσό δεν είναι επιλέξιμο.

60 Η διαδικασία αυτή κατέληξε στην κατάρτιση του εγγράφου της 26ης Μαρτίου 2013 (βλ. σκέψη 31 ανωτέρω). Με το εν λόγω έγγραφο, η Επιτροπή εξέθεσε εκ νέου τους λόγους για τους οποίους θεωρούσε το επίδικο ποσό μη επιλέξιμο για τη συμμετοχή του ΕΓΤΑΑ. Επισήμανε δε ότι οι ιταλικές αρχές δεν απάντησαν στον προβληματισμό ως προς τη νομιμότητα των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του μέτρου 125 τον οποίο το θεσμικό αυτό όργανο εξέθεσε με το έγγραφο της 11ης Σεπτεμβρίου 2012. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή ενέμεινε στο συμπέρασμά της και δήλωσε ότι θα προέβαινε στην αναστολή του ποσού των 5 006 487,10 ευρώ καθώς και ότι το εν λόγω ζήτημα επρόκειτο να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθαρίσεως των λογαριασμών.

61 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εξέλιξη αυτή των γεγονότων, η οποία δεν αμφισβητείται από την Ιταλική Δημοκρατία, αποδεικνύει ότι η Επιτροπή εκφράστηκε κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο όσον αφορά την αντιμετώπιση του επίδικου ποσού.

62 Δεύτερον, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι οι ιταλικές αρχές κατανόησαν ότι το επίδικο ποσό είχε αποκλειστεί από τις επιλέξιμες δαπάνες για το τελευταίο τρίμηνο του έτους 2011 αλλά και τους λόγους του αποκλεισμού αυτού. Υπογραμμίζεται ειδικότερα ότι, στο τέλος του 2012, προβλέποντας την αναστολή του επίδικου ποσού από τις επιλέξιμες για συμμετοχή του ΕΓΤΑΑ δαπάνες, οι ιταλικές αρχές προέβησαν στην ανάκτηση του συνόλου του ποσού από τους αποδέκτες του, όπως καταδεικνύει το από 19 Οκτωβρίου 2012 έγγραφό τους. Επιπλέον, οι ιταλικές αρχές τροποποίησαν δύο φορές την πρότασή τους για τροποποίηση των λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του μέτρου 125 προκειμένου να αντιμετωπίσουν τις δυσχέρειες που επισήμανε η Επιτροπή, όπως αποδεικνύεται από τις απαντήσεις τους στις γραπτές ερωτήσεις που τους έθεσε το Γενικό Δικαστήριο.

63 Επισημαίνεται επίσης ότι, στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, οι ιταλικές αρχές εκφράσθηκαν επανειλημμένως επί του χαρακτηρισμού του επίδικου ποσού και της τοποθετήσεως της Επιτροπής επί του ζητήματος αυτού με τα από 20 Ιουνίου και 19 Οκτωβρίου 2012 και 17 Απριλίου 2013 έγγραφά τους.

64 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι, δεδομένου ότι η Ιταλική Δημοκρατία κίνησε επισήμως, με την από 15 Νοεμβρίου 2011 ανακοίνωσή της (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω), τη διαδικασία ελέγχου των προτεινόμενων εν προκειμένω τροποποιήσεων δυνάμει του άρθρου 6 του κανονισμού 1974/2006, το κράτος μέλος αυτό δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι αγνοούσε τις συνέπειες της μη εγκρίσεως της τροποποιήσεως αυτής, οι οποίες περιγράφονται στο άρθρο 10 του ίδιου κανονισμού.

65 Τρίτον, δεν ευσταθεί το επιχείρημα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει καμία αιτιολογία. Από τις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεως αυτής προκύπτει ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε, μεταξύ άλλων, στα άρθρα 27, 30 και 33 του κανονισμού 1290/2005. Ειδικότερα, με τη σκέψη 7 της προσβαλλόμενης

αποφάσεως, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, «για να αποφευχθεί οποιαδήποτε πρόωρη ή προσωρινή απόδοση των [ποσών των ενδιάμεσων πληρωμών που έχουν μειωθεί ή ανασταλεί σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3], τα ποσά αυτά δεν θα πρέπει να αναγνωριστούν με την παρούσα απόφαση αλλά να αποτελέσουν αντικείμενο μεταγενέστερης εξέτασης στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση». Επομένως, με το άρθρο 1 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η Επιτροπή εκκαθάρισε τους λογαριασμούς των οργανισμών πληρωμής των κρατών μελών σχετικά με τις χρηματοδοτούμενες από το ΕΓΤΑΑ δαπάνες για το οικονομικό έτος 2012 διευκρινίζοντας, στο παράρτημα Ι, τα ποσά που έπρεπε να επιστρέψει ή να εισπράξει κάθε κράτος μέλος για κάθε πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης. Στο παράρτημα Ι, για την Περιφέρεια Basilicata, το επίδικο ποσό αφαιρέθηκε από τις δηλωθείσες δαπάνες. Κατά συνέπεια μειώθηκε αναλογικώς και το ποσό που εγκρίθηκε και εκκαθαρίστηκε για το οικονομικό έτος 2012.

66 Αντιθέτως προς τα υποστηριζόμενα από την Ιταλική Δημοκρατία, είναι άνευ σημασίας το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν παραπέμπει στις προπαρασκευαστικές της εκδόσεώς της πράξεις. Συγκεκριμένα, η Ιταλική Δημοκρατία έλαβε ενεργό μέρος στη διαδικασία καταρτίσεως της αποφάσεως αυτής υπό την έννοια της υπομνησθείσας με τη σκέψη 57 ανωτέρω νομολογίας και γνώριζε τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή έκρινε ότι δεν έπρεπε να επιβαρύνει το ΕΓΤΑΑ με το επίδικο ποσό. Εκτός αυτού, η Ιταλική Δημοκρατία δεν επισημαίνει καμία ανακρίβεια που θα μπορούσε να προκαλέσει παρανόηση ως προς το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Στο μέτρο που η Ιταλική Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι δεν κατανοεί για ποιο λόγο αναγράφηκε το επίδικο ποσό «σε μια στήλη που δεν έχει έως τώρα χρησιμοποιηθεί ποτέ [στην προσβαλλόμενη απόφαση], με τη μνεία “ποσό που δεν επαναχρησιμοποιείται”», επισημαίνεται ότι η ονοματολογία αυτή προέρχεται απευθείας από το άρθρο 33 του κανονισμού 1290/2005. Το άρθρο αυτό, με τον τίτλο «Ειδικές διατάξεις για το ΕΓΤΑΑ», προβλέπει, στην παράγραφο 3, στοιχείο γ′, ότι τα ποσά της χρηματοδότησης της Ένωσης που ακυρώνεται, τα ανακτώμενα ποσά και οι αντίστοιχοι τόκοι επαναδιατίθενται στο συγκεκριμένο πρόγραμμα. Ωστόσο, τα εν λόγω κονδύλια μπορούν να «επαναχρησιμοποιηθούν» από το κράτος μέλος μόνο για πράξεις που προβλέπονται στο ίδιο πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης και υπό τον όρο ότι δεν θα επαναδιατεθούν για τις πράξεις που αποτέλεσαν το αντικείμενο δημοσιονομικής επανόρθωσης. Όπως διαπιστώθηκε με τη σκέψη 65 ανωτέρω, η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρει ρητώς το άρθρο 33 ως νομική της βάση. Επιπλέον, η Ιταλική Δημοκρατία όχι μόνον ανέκτησε το επίδικο ποσό προβλέποντας την έκδοση της προσβαλλόμενης αποφάσεως, αλλά και υποστήριξε, στο πλαίσιο της διαδικασίας της υπό κρίση προσφυγής, ότι δεν ήταν σε θέση να επαναχρησιμοποιήσει το εν λόγω ποσό στο συγκεκριμένο πρόγραμμα. Τα στοιχεία αυτά αποτελούν ενδείξεις ότι το κράτος μέλος αυτό κατανόησε πλήρως την αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως και ότι είχε τη δυνατότητα να προβάλει τα δικαιώματά της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

67 Κατά συνέπεια, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί της αιτιάσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 29, παράγραφος 5, του κανονισμού 1290/2005

68 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι η Επιτροπή δεν έχει δικαίωμα να δεσμεύει, στο πλαίσιο της διαχειρίσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής, ποσά μη ανταποκρινόμενα στους κανόνες που διέπουν τη συγκεκριμένη κοινή οργάνωση της αγοράς και ότι ο κανόνας αυτός είναι γενικής εφαρμογής (βλ. απόφαση της 9ης Ιουνίου 2005, Ισπανία κατά Επιτροπής, C-287/02, Συλλογή, EU:C:2005:368, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επομένως, όταν η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι λογαριασμοί των οργανισμών πληρωμών περιλαμβάνουν δαπάνες πραγματοποιηθείσες κατά παράβαση των κανόνων της Ένωσης που διέπουν την εν λόγω κοινή οργάνωση αγοράς, έχει την εξουσία να αντλήσει όλες τις επιβαλλόμενες συνέπειες και, ως εκ τούτου, να προβεί σε δημοσιονομικές διορθώσεις των ετήσιων λογαριασμών των οργανισμών πληρωμών ήδη κατά το στάδιο της αποφάσεώς της για την εκκαθάριση των λογαριασμών που λαμβάνεται κατ’ εφαρμογή του

άρθρου 30 του κανονισμού 1290/2005 (βλ., όσον αφορά τη λογιστική εκκαθάριση στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 1258/1999, απόφαση Ισπανία κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, EU:C:2005:368, σκέψη 35).

69 Κατά πάγια νομολογία, όταν η Επιτροπή αρνείται να καλύψει από τους πόρους των ταμείων ορισμένες δαπάνες λόγω παραβάσεως διατάξεων του δικαίου της Ένωσης για την οποία ευθύνεται κράτος μέλος, πρέπει να αποδεικνύει την ύπαρξη των εν λόγω παραβάσεων (βλ., συναφώς, απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 1999, Ιταλία κατά Επιτροπής, C-253/97, Συλλογή, EU:C:1999:527, σκέψη 6 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

70 Εναπόκειται στην Επιτροπή, προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη παραβάσεως των κανόνων της κοινής οργανώσεως των γεωργικών αγορών, όχι να αποδείξει κατά τρόπο εξαντλητικό την ανεπάρκεια των ελέγχων που διενήργησαν οι εθνικές διοικήσεις ή την ανακρίβεια των αριθμητικών στοιχείων που αυτές διαβίβασαν, αλλά να προσκομίσει ένα αποδεικτικό στοιχείο της σοβαρής και εύλογης αμφιβολίας την οποία έχει έναντι των εν λόγω ελέγχων ή αριθμητικών στοιχείων. Αυτός ο μετριασμός της απαιτήσεως για την εκ μέρους της Επιτροπής απόδειξη εξηγείται από το γεγονός ότι το κράτος μέλος είναι αυτό που μπορεί καλύτερα να συλλέξει και επαληθεύσει τα αναγκαία στοιχεία για την εκκαθάριση των λογαριασμών του ΕΓΤΑΑ και στο οποίο εναπόκειται, συνεπώς, να προσκομίσει την πλέον λεπτομερή και πλήρη απόδειξη του αληθούς χαρακτήρα των ελέγχων τους οποίους διενήργησε ή των αριθμητικών στοιχείων τα οποία προσκόμισε και, ενδεχομένως, της ανακρίβειας των όσων υποστηρίζει η Επιτροπή (βλ., στο πλαίσιο του ΕΓΤΠΕ, αποφάσεις Ισπανία κατά Επιτροπής, σκέψη 68 ανωτέρω, EU:C:2005:368, σκέψη 53, και της 6ης Νοεμβρίου 2014, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, C-610/13 P, EU:C:2014:2349, σκέψη 60).

71 Στη συνέχεια, εναπόκειται στο κράτος μέλος αυτό να αποδείξει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση της χρηματοδοτήσεως που αρνήθηκε να δεχθεί η Επιτροπή. Το οικείο κράτος μέλος δεν μπορεί να αντικρούσει τις διαπιστώσεις της Επιτροπής χωρίς να στηρίξει τα όσα το ίδιο υποστηρίζει σε στοιχεία που να αποδεικνύουν την ύπαρξη ενός αξιόπιστου και λειτουργικού συστήματος ελέγχων. Εφόσον δεν αποδεικνύει ότι οι διαπιστώσεις της Επιτροπής δεν ευσταθούν, αυτές συνιστούν στοιχεία ικανά να γεννήσουν σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη θέσπιση κατάλληλου και αποτελεσματικού συνόλου μέτρων εποπτείας και ελέγχου (βλ. απόφαση της 17ης Μαΐου 2013, Βουλγαρία κατά Επιτροπής, T-335/11, EU:T:2013:262, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

72 Η παρούσα προσφυγή πρέπει να εξετασθεί υπό το πρίσμα των εν λόγω αρχών.

73 Με την αιτίαση αυτή, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή αποδέσμευσε το επίδικο ποσό με την προσβαλλόμενη απόφαση, όπως προβλέπει το άρθρο 29 του κανονισμού 1290/2005. Κατά την Ιταλική Δημοκρατία, ένα ποσό που έχει ανασταλεί σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αποδεσμεύσεως δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 5, στοιχείο α′, του εν λόγω κανονισμού.

74 Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 29 του κανονισμού 1290/2005 δεν συνιστά μία από τις νομικές βάσεις της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Όπως προκύπτει από την εξέταση της αιτιάσεως που αντλείται από ανεπαρκή αιτιολογία, η διάταξη αυτή δεν μνημονεύεται ούτε στις αιτιολογικές σκέψεις ούτε στο διατακτικό της εν λόγω αποφάσεως. Από τον τίτλο της προσβαλλόμενης αποφάσεως καθίσταται προφανές ότι αυτή αφορά την εκκαθάριση των λογαριασμών των οργανισμών πληρωμής για το οικονομικό έτος 2012. Εν συνεχεία, από τον συνδυασμό της αιτιολογικής σκέψεως 7, του άρθρου 1 και του παραρτήματος Ι της προσβαλλόμενης αποφάσεως προκύπτει ότι το επίδικο ποσό είχε αφαιρεθεί από το εκκαθαρισμένο ποσό για το πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης της Περιφέρειας Basilicata όσον αφορά το εν λόγω οικονομικό έτος και ότι είχε επιβληθεί στην Ιταλική Δημοκρατία η υποχρέωση να μην επαναχρησιμοποιήσει το ποσό αυτό στο πλαίσιο του οικείου προγράμματος έως ότου τοποθετηθεί συναφώς η Επιτροπή στο πλαίσιο μεταγενέστερης διαδικασίας εκκαθαρίσεως ως

προς τη συμμόρφωση. Τέλος, και όπως προκύπτει από τη σκέψη 68 ανωτέρω, η πραγματοποίηση τέτοιων διορθώσεων στο πλαίσιο αποφάσεως εκκαθαρίσεως λογαριασμών εμπίπτει στις αρμοδιότητες της Επιτροπής.

75 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και με τις απαντήσεις της στις γραπτές ερωτήσεις που της έθεσε το Γενικό Δικαστήριο, η Ιταλική Δημοκρατία παραδέχτηκε ότι, εν προκειμένω, ουδέποτε τέθηκε ζήτημα εφαρμογής του άρθρου 29 του κανονισμού 1290/2005. Εντούτοις, το κράτος μέλος αυτό ισχυρίζεται ότι η κατάταξη του επίδικου ποσού στην κατηγορία «ποσό που δεν επαναχρησιμοποιείται» «μπορεί να εξομοιωθεί απολύτως με την αποδέσμευση» στο πλαίσιο του ΕΓΤΑΑ.

76 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

77 Από την αιτιολογική σκέψη 22 του κανονισμού 1290/2005 προκύπτει ότι ο κανόνας της αυτόματης αποδεσμεύσεως θεσπίστηκε προκειμένου να συμβάλει στην επιτάχυνση της εφαρμογής των προγραμμάτων και στη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση. Υπό την έννοια αυτή, το άρθρο 29 του ίδιου κανονισμού εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να αποδεσμεύει αυτόματα το τμήμα της δημοσιονομικής δέσμευσης για ένα πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης το οποίο δεν χρησιμοποιήθηκε για την πληρωμή της προχρηματοδότησης ή για ενδιάμεσες πληρωμές ή για το οποίο δεν υποβλήθηκε καμία νομότυπη δήλωση δαπανών έως τις 31 Δεκεμβρίου του μεθεπόμενου έτους από εκείνο της δημοσιονομικής δέσμευσης.

78 Εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση σε καμία περίπτωση δεν διατάσσει οριστικό αποκλεισμό του επίδικου ποσού. Συγκεκριμένα, από την απόφαση αυτή προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν έχει ακόμη λάβει οριστική θέση επί του χαρακτηρισμού του ποσού αυτού. Με την αιτιολογική σκέψη 5 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η Επιτροπή διευκρινίζει ότι, για τους ετήσιους λογαριασμούς και τα συνοδευτικά έγγραφα που της κατέστησαν εφικτό να λάβει απόφαση σχετικά με την πληρότητα, την ακρίβεια και την ειλικρίνεια των υποβληθέντων λογαριασμών, η εκκαθάριση των ποσών ανά κράτος μέλος και τα ποσά προς ανάκτηση ή προς καταβολή στα κράτη μέλη παρατίθενται στο παράρτημα I. Αντιθέτως, με την αιτιολογική σκέψη 7 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε πρόωρη ή προσωρινή απόδοση των ποσών των ενδιάμεσων πληρωμών που είχαν μειωθεί ή ανασταλεί, τα ποσά αυτά δεν θα έπρεπε να αναγνωριστούν με την εν λόγω απόφαση αλλά να αποτελέσουν αντικείμενο μεταγενέστερης εξετάσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση, βάσει του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005. Όπως προκύπτει από την ανακοίνωση της Επιτροπής της 16ης Μαΐου 2013 (βλ. σκέψη 34 ανωτέρω), η Επιτροπή κίνησε την εν λόγω διαδικασία εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση. Το παράρτημα 4 του εγγράφου αυτού, με τίτλο «Διορθωτικά μέτρα», αφορούσε μεταξύ άλλων την αντιμετώπιση του επίδικου ποσού. Δεν αμφισβητείται άλλωστε από τους διαδίκους ότι η διαδικασία αυτή βρισκόταν ακόμη σε εξέλιξη κατά την ημερομηνία της επ' ακροατηρίου συζητήσεως. Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ισοδυναμεί ούτε de jure ούτε de facto με αποδέσμευση του επίδικου ποσού. Επομένως, η Ιταλική Δημοκρατία δεν μπορεί βασίμως να επικαλείται την προβλεπόμενη στο άρθρο 29, παράγραφος 5, του κανονισμού 1290/2005 εξαίρεση από την αυτόματη αποδέσμευση. Το γεγονός ότι το κράτος μέλος αυτό εμποδίζεται, λόγω της προσβαλλόμενης αποφάσεως, να χρησιμοποιήσει το επίδικο ποσό στο πλαίσιο του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης για την Περιφέρεια Basilicata δεν ασκεί επιρροή στον νομικό χαρακτηρισμό της αποφάσεως αυτής.

79 Τα λοιπά επιχειρήματα της προσφεύγουσας, τα οποία στηρίζονται κατά το μεγαλύτερο μέρος στην εσφαλμένη προκείμενη ότι το επίδικο ποσό όντως αποδεσμεύτηκε, δεν είναι ικανά να αναιρέσουν το ανωτέρω συμπέρασμα.

80 Πρώτον, η Ιταλική Δημοκρατία κακώς ισχυρίζεται ότι «η επίσημη υποβολή τριμηνιαίας δηλώσεως δαπανών εντός των τασσόμενων προθεσμιών […] δεν μπορεί να συνεπάγεται την αποδέσμευση των αντίστοιχων ποσών, αλλά μπορεί ενδεχομένως να έχει ως αποτέλεσμα μόνο τη μείωση ή την

αναστολή ανακτώμενου ποσού[· ω]στόσο, το ποσό που ενδεχομένως μειώνεται ή αναστέλλεται δεν μπορεί να αποδεσμευθεί […] [ενώ] είναι δυνατόν να επαναχρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο του εν λόγω [προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης]».

81 Όπως διαπιστώθηκε ανωτέρω, στην υπό κρίση υπόθεση δεν υπήρξε καμία αποδέσμευση.

82 Εντούτοις, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με τη λογική της επιχειρηματολογίας της Ιταλικής Δημοκρατίας, η Επιτροπή υποχρεούται να δεχτεί ψευδή δήλωση ενδιάμεσων δαπανών για πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης λόγω του ότι απλώς τηρήθηκαν οι κατά το άρθρο 26, παράγραφος 3, του κανονισμού 1290/2005 διατυπώσεις υποβολής της. Κατά συνέπεια, το θεσμικό αυτό όργανο είναι υποχρεωμένο να εκκαθαρίσει τις εν λόγω δαπάνες και, εν συνεχεία, να αναλάβει τη διοικητική επιβάρυνση που συνεπάγεται η διόρθωσή τους στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 16 του κανονισμού 883/2006. Η λογική αυτή θίγει την ακεραιότητα της διαδικασίας λογιστικής εκκαθαρίσεως του άρθρου 30 του κανονισμού 1290/2005 η οποία, όπως προκύπτει από το γράμμα του εν λόγω άρθρου, καλύπτει την πληρότητα, την ακρίβεια και την ειλικρίνεια των ετήσιων λογαριασμών που διαβιβάζουν οι εθνικές αρχές.

83 Συγκεκριμένα, η απόφαση λογιστικής εκκαθαρίσεως διευκρινίζει τα προς ανάκτηση ποσά από κάθε κράτος μέλος τα οποία προσδιορίζονται αφαιρώντας τις χορηγηθείσες προκαταβολές για το εν λόγω οικονομικό έτος από τις δαπάνες που αναγνωρίζονται για το ίδιο έτος. Εφόσον η Επιτροπή διαπιστώσει την ύπαρξη πλημμελειών στην ετήσια δήλωση δαπανών για οποιοδήποτε πρόγραμμα, δεν μπορεί να καταλογίσει τις εν λόγω δαπάνες στο ΕΓΤΑΑ στο πλαίσιο της λογιστικής εκκαθαρίσεως και επομένως πρέπει να αρνηθεί τη χρηματοδότησή τους εν αναμονή ενδεχόμενης αποφάσεως περί μη συμμορφώσεως (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση Ισπανία κατά Επιτροπής, σκέψη 68 ανωτέρω, EU:C:2005:368, σκέψη 32, και προτάσεις που ανέπτυξε ο γενικός εισαγγελέας F. G. Jacobs στην υπόθεση εκείνη, EU:C:2005:35, σκέψεις 47 και 48).

84 Εν προκειμένω, η Ιταλική Δημοκρατία περιέλαβε ρητώς, στη δήλωση δαπανών για το τελευταίο τρίμηνο του 2011, ορισμένες δαπάνες μη δυνάμενες να γίνουν δεκτές για χρηματοδότηση από το ΕΓΤΑΑ βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1974/2006. Το κράτος μέλος αυτό δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι η υποβολή δηλώσεως ενδιάμεσων δαπανών η οποία πραγματοποιείται τηρουμένων των εφαρμοστέων τυπικών προϋποθέσεων είναι δυνατόν να έχει ως συνέπεια τη συμμετοχή του ΕΓΤΑΑ σε δαπάνες οι οποίες ουδέποτε θα μπορούσαν να καταλογιστούν στο ταμείο αυτό. Αν τούτο γινόταν δεκτό, η εν λόγω διάταξη θα στερούνταν οποιασδήποτε πρακτικής αποτελεσματικότητας.

85 Το ίδιο ισχύει για το επιχείρημα της Ιταλικής Δημοκρατίας ότι «η εκκαθάριση των λογαριασμών αφορά μόνον τα συμπεράσματα σχετικά με την απόδοση λογαριασμών που υπέβαλε κάθε οργανισμός πληρωμών […] και […] δεν υπάρχει, στα δικαιολογητικά που υποβλήθηκαν [εν προκειμένω], καμία συγκεκριμένη επισήμανση σχετική με το θέμα των επίδικων πληρωμών [όσον αφορά την Περιφέρεια Basilicata]». Βάσει των ανωτέρω εκτιμήσεων, το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί. Εν πάση περιπτώσει, η άρνηση χρηματοδοτήσεως δαπανών που πραγματοποιήθηκαν κατά παράβαση της ρυθμίσεως της Ένωσης δεν μπορεί να εξαρτάται από συγκεκριμένη θέση που έλαβε φορέας σε εθνικό επίπεδο, δεδομένου ότι η έγκριση δαπανών στο πλαίσιο λογιστικής εκκαθαρίσεως απόκειται στις υπηρεσίες της Επιτροπής και όχι στις εθνικές αρχές ή στην εταιρία που έχει αναλάβει την προετοιμασία των δικαιολογητικών.

86 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι η Ιταλική Δημοκρατία αδυνατούσε να τροποποιήσει την τριμηνιαία δήλωση εν προκειμένω, διότι είχαν τηρηθεί οι τύποι του άρθρου 26, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 1290/2005 και η προθεσμία είχε παρέλθει, το επιχείρημα αυτό είναι ελάχιστα αξιόπιστο καθόσον η Επιτροπή είχε καλέσει τρεις φορές το εν λόγω κράτος μέλος να αφαιρέσει το επίδικο ποσό από τη δήλωσή του κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, ήτοι με τις από 28 Μαρτίου, 15 Μαΐου και 25 Μαΐου 2012 ανακοινώσεις της.

87 Δεύτερον, είναι όντως αληθές ότι η σχετική νομοθεσία «δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να πραγματοποιούν δαπάνες εν αναμονή της εγκρίσεως των τροποποιήσεων του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης που έχουν υποβληθεί στην Επιτροπή», όπως υπογραμμίζει η Ιταλική Δημοκρατία. Ωστόσο, γεγονός παραμένει ότι, αντιθέτως προς τα υποστηριζόμενα από την τελευταία, η δήλωση δαπανών για το τελευταίο τρίμηνο του 2011 ήταν έγκυρη. Όπως προκύπτει από το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού 1974/2006, τα κράτη μέλη μπορούν να προβαίνουν σε δαπάνες κατά την περίοδο αυτή, αναλαμβάνουν όμως την ευθύνη για τις δαπάνες που πραγματοποιούνται μεταξύ της ημερομηνίας παραλαβής από την Επιτροπή του αιτήματός τους για τροποποιήσεις και της ημερομηνίας κατά την οποία η Επιτροπή εκδίδει την απόφασή της επί του συμβατού των τροποποιήσεων αυτών προς τους σχετικούς κανόνες.

88 Το επιχείρημα της Ιταλικής Δημοκρατίας δεν βρίσκει έρεισμα ούτε στο άρθρο 16, παράγραφος 4, του κανονισμού 883/2006. Αντιθέτως προς τα υποστηριζόμενα από το κράτος μέλος αυτό, εφόσον διαπιστώνει παρατυπίες, η Επιτροπή δεν οφείλει δίχως άλλο να καταβάλλει τις ενδιάμεσες πληρωμές εντός 45 ημερών από την υποβολή της δηλώσεως δαπανών. Επιπλέον, εν προκειμένω, η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες από τις ιταλικές αρχές (βλ. σκέψεις 21 και 23 ανωτέρω). Κατά το δεύτερο εδάφιο της διατάξεως αυτής, εφόσον δεν επιτυγχάνεται λύση μετά την εν λόγω ανταλλαγή πληροφοριών, η Επιτροπή δικαιούται να αναστείλει ή να μειώσει τις πληρωμές σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού 1290/2005.

89 Τρίτον, εφόσον η Ιταλική Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι σημειώθηκε εν προκειμένω ένας «διαχωρισμός λογαριασμών», στο μέτρο που το επίδικο ποσό χαρακτηρίστηκε, με την ανακοίνωση της Επιτροπής της 16ης Μαΐου 2013, τόσο ως ένα από «τα προβλήματα που αποτελούν αντικείμενο της εκκαθαρίσεως λογαριασμών του 2012» όσο και ως ποσό που έχει ανασταλεί, το επιχείρημα αυτό είναι αβάσιμο. Κατά το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κανονισμού 1290/2005, οι αποφάσεις περί αναστολής ή μειώσεως των πληρωμών δυνάμει της παραγράφου 3 πραγματοποιούνται με την επιφύλαξη των αποφάσεων που αναφέρονται στα άρθρα 30 και 31 του ίδιου κανονισμού. Κατά το άρθρο 30, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού, η απόφαση που εκδίδεται βάσει του άρθρου 30 λαμβάνεται με την επιφύλαξη των αποφάσεων που λαμβάνονται μεταγενέστερα βάσει του άρθρου 31 και αφορούν τις δαπάνες οι οποίες πρέπει να αποκλειστούν από τη χρηματοδότηση της Ένωσης δεδομένου ότι δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κανόνες της Ένωσης. Συνεπώς, κατά την έκδοση της αποφάσεως λογιστικής εκκαθαρίσεως δυνάμει του άρθρου 30, η Επιτροπή μπορεί να αντλήσει τις συνέπειες από τις ελλείψεις που διαπιστώθηκαν ως προς την ποιότητα των λογαριασμών που της διαβιβάστηκαν και μάλιστα ανεξάρτητα από την απόφαση περί εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση. Εν προκειμένω, με την αιτιολογική σκέψη 1 της προσβαλλόμενης αποφάσεως διαπιστώνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 30, παράγραφος 2, του κανονισμού 1290/2005, η απόφαση αυτή «λαμβάνεται με την επιφύλαξη μελλοντικών αποφάσεων της Επιτροπής για τον αποκλεισμό από την ενωσιακή χρηματοδότηση δαπανών που δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

90 Κατά συνέπεια, η Ιταλική Δημοκρατία δεν απέδειξε ότι η αντιμετώπιση που επιφυλάχθηκε στο επίδικο ποσό με την προσβαλλόμενη απόφαση ήταν εσφαλμένη. Συγκεκριμένα, η Ιταλική Δημοκρατία αρνήθηκε να αφαιρέσει το ποσό αυτό, το οποίο κακώς είχε συμπεριληφθεί στη δήλωση ενδιάμεσων δαπανών της, εν αναμονή της εκδόσεως της αποφάσεως περί εκκαθαρίσεως για το οικονομικό έτος 2012 και παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή την είχε επανειλημμένως καλέσει να προβεί στην εν λόγω αφαίρεση. Το θεσμικό αυτό όργανο δεν είχε τη δυνατότητα να εκκαθαρίσει το εν λόγω ποσό. Συγκεκριμένα, αν το είχε πράξει, το ποσό αυτό θα είχε εσφαλμένα συνυπολογιστεί στο ανώτατο όριο των εγκεκριμένων δαπανών για το επίμαχο πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης. Επομένως, η Επιτροπή απέκλεισε το ποσό αυτό από τη συμμετοχή του ΕΓΤΑΑ μέχρι να το εξετάσει στο πλαίσιο της διαδικασίας εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση. Εκτός αυτού, από την εξέταση της αιτιάσεως που αντλείται από ανεπάρκεια αιτιολογίας προκύπτει προδήλως ότι η αντιμετώπιση αυτή ήταν προβλέψιμη και κατέστη σαφής από την Επιτροπή κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας που προηγήθηκε της εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

91 Τέταρτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με το επιχείρημά της ότι υπάρχει αντίφαση μεταξύ, αφενός, «της εξακρίβωσης των όσων έπραξε ο οργανισμός πληρωμών AGEA, διαβλέποντας ενδεχόμενη δημοσιονομική διόρθωση, στο πλαίσιο της οποίας ο καθορισμός του ποσού θα έπρεπε να αντανακλά τη ζημία [...] του [ΕΓΤΑΑ] (ζημία και κίνδυνος άλλωστε ανύπαρκτοι τόσο λόγω της μη επιστροφής του ποσού όσο και λόγω της πλήρους ανακτήσεώς του από τους αποδέκτες) και, αφετέρου, της συμπερίληψης του [επίδικου] ποσού στην απόφαση για την εκκαθάριση των λογαριασμών, με τον χαρακτηρισμό του ως "ποσού που δεν επαναχρησιμοποιείται"», η Ιταλική Δημοκρατία επαναλαμβάνει κατ' ουσίαν το επιχείρημα που απορρίφθηκε με τη σκέψη 89 ανωτέρω. Εν πάση περιπτώσει, το επιχείρημα αυτό είναι αβάσιμο, διότι ο χαρακτηρισμός με την προσβαλλόμενη απόφαση του ποσού αυτού ως ποσό που δεν επαναχρησιμοποιείται (και ο συνακόλουθος αποκλεισμός του από τη συμμετοχή του ΕΓΤΑΑ) δεν προδικάζει την έκβαση της διαδικασίας εκκαθαρίσεως ως προς τη συμμόρφωση (βλ. σκέψη 78 ανωτέρω).

92 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η Επιτροπή, στο μέτρο που χαρακτήρισε με την προσβαλλόμενη απόφαση το επίδικο ποσό ως ποσό που δεν επαναχρησιμοποιείται, δεν παρέβη το άρθρο 29, παράγραφος 5, του κανονισμού 1290/2005.

93 Επομένως, η υπό κρίση αιτίαση πρέπει να απορριφθεί και, κατά συνέπεια, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

94 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα.

95 Επειδή η Ιταλική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα και με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Οκτωβρίου 2015.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Το νομικό πλαίσιο 1

Ιστορικό της διαφοράς 7

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων 10

Σκεπτικό 10

Επί της αιτιάσεως που αντλείται από ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως 13

Επί της αιτιάσεως που αντλείται από παράβαση του άρθρου 29, παράγραφος 5, του κανονισμού 1290/2005 15

Επί των δικαστικών εξόδων 20